

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τὸν
᾽Όσιον Λάζαρον τὸν
Γαλλησιώτην**

Ἦχος πλ.δ'

Ἁγιον Ὄρος

2018

Ἴτερος εἰς τὸν Ὅσιον Λάζαρον τὸν
Γαλλησιώτην, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατ'
Ἀλφάβητον, ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις,
«Ἰλαρίων Μ.» Ἦχος πλ.δ'

Ἰδιὴ Α' Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀρχὴ συμπάσης ἀοράτου κτίσεως, καὶ
ὄρατῆς ὡς Θεός, Λόγε τοῦ Ἀνάρχου, τοῦ
Πατρὸς συνάναρχε, τὴν σὴν μοι χάριν
δώρησαι, τοῦ ὀσίου σου μέλψαι, θείου
Λαζάρου τὴν ἔνθεον, τὴν ἐξ ὑπαρχῆς
διαβίωσιν.

Βασιλευόντων ἐμφανῶς ὁ πρότανης,
ἀρτιγενεῖ σε φωτί, ὄντι θεοφόρε, θείῳ
περιηύγασε, παραδεικνὺς τὴν μέλλουσαν,
πολιτείαν σου μάκαρ, δι' ἧς τῷ κόσμῳ
ἐξέλαμψας, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι.

Γῆ ὥσπερ πίων ἡ ψυχὴ σου Ὅσιε,
εἰσδεξαμένη Θεοῦ, λόγον ἀνεδείχθης,
ἐραστῆς τοῦ κρείττονος, χριστομιμῆτως
Λάζαρε, εὐποιΐαις σχολάζων, δι' ὧν
ἐπλούτισας ἔνδοξε, τὴν ἐν οὐρανοῖς
ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰλαρωτάτης ἐκ ψυχῆς Πανάχραντε, τὸν
πενιχρὸν τουτωνί, δεχομένη ὕμνον, τῷ Υἱῷ
σου πρέσβευε, σὺν τῷ ὀσίῳ δοῦναί μοι, τῷ

Λαζάρω τῷ πάνυ, ἁμαρτιῶν μου τὴν ἄφεσιν,
ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Ὡιδὴ Γ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Δαβιτικῶς ἐπιποθῶν, τῶν σκηνωμάτων
τρισμακάρο, τοῦ Κυρίου μετανάστης ἐγένου,
τῆς πατρίδος καὶ ὁδόν, τὴν τεθλιμμένην
ᾧδευσας, ἐν ταῖς ἐρήμοις Πάτερ,
ἐνδιαιτώμενος Λάζαρε.

Ἐκ τῆς Ἐώας ὡς ἀστήρ, τῇ οἰκουμένη
ἐκλάμπας, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτόμαιναν
Πάτερ, ἐξηφάνισας καὶ νῦν, τῶν ὑμνητῶν
σου φώτισον, ψυχὰς ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην,
πανευπροσδέκτοις πρεσβεΐαις σου.

Ζηλῶν ἐζήλωσας σοφέ, ὡς Ἡλιοῦ
θεομάκαρο, τῷ Κυρίῳ Παντοκράτορι ᾧφθης,
ποδηγέτης ἀπλανῆς, πρὸς τὰς φερούσας
Λάζαρε, εἰς σωτηρίαν τρίβους, σημειοφόρε
πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ὁ κόσμος διὰ σοῦ, τετυχηκῶς
Παναγία, κατακρίσεως τῆς πρὶν δυσωπεῖ σε,
τῶν γλωσσάλων δυσμενῶν, ἐρεσχελίας
σκέδασον, τῶν νῦν ἐπεμβαινόντων, ποιμνη
τῇ σῇ Παναμώμητε.

Ὡιδὴ Δ' Σὺ μου ἰσχύς.

Ἡ ἐν τῇ γῆ σὴ πολιτεία ἐξέπληξε,
ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς μακάριε, καθάπερ

ἄσαρκος περιών, Λάζαρε βιώσας, ἐν
οὐρανοῖς συνηρίθμησαι, αὐτοῖς μεθ' ὧν
ἀπαύστως, τῷ Χριστῷ ἀναμέλπεις, τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Θαυματοργῶν, τοῖς σοῖ προστρέχουσιν
Ὅσιε, ἐν τῷ βίῳ, παντὶ διετέλεσας, καὶ μετὰ
πίστεως τῇ σορῶ, τῇ σῆ προσιοῦσι, καὶ μετὰ
πότμον ἀκένωτον, νοσοῦντων ἰατρειῶν, τῶν
σωμάτων ἐδείχθης, καὶ ψυχῶν παναοίδιμε
ἄμισθον.

Ἱερουργῶν, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος, τῷ
Κυρίῳ τὰς εὐχὰς σου Λάζαρε, μύρον
προσέφερες τῷ Θεῷ, εὐωδίας πλήρες, τοῦτον
ἀεὶ ἐλεούμενος, καὶ τῶν ὑπεναντίων, τὰς
ἐφόδους ἀπειργῶν, τῶν δεινῶν ἀλαστόρων
τρισόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν, σὲ προστασίαν
γινώσκομεν, ὡς τὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασαν, τὸν τῇ συμπάσῃ μὴ χωρητόν,
κτίσει Θεοτόκε, καὶ νῦν τοὺς πίστει
αἰτοῦντάς σε, πταισμάτων δίδου λύσιν, καὶ
πυρὸς αἰωνίου, ταῖς πρεσβείαις σου Κόρη
ἐκλύτρωσαι.

Ὡιδὴ Ε' Ἴνα τί με ἀπώσω.

Κατοικεῖν ἡρετίσω, ἐν τῷ στύλῳ Ὅσιε
ὥσπερ μετέωρος, τὸν νοῦν πρὸς τὰ ἄνω,
ὅλως ἔχων ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, ἐντροφῶν

παμμακάρο, ὡσπερ τις ἄγγελος ἐν ὕλῃ,
θεοφόρε ὀσίων ἀγλάϊσμα.

Λύχνος φαίνων ὠράθης, τοῖς ἐν σκότει
ὄσιε κειμένοις Λάζαρε, τῶν παθῶν καὶ
τρίβος, ἀπλανῆς σωτηρίας καὶ ἔσοπτρον,
Πνεύματος Ἁγίου, ὡς ὑπερόπτης τῶν
κειμένων, τῶν χαμαὶ τουτωνὶ ἀξιάγαστε.

Μιμητῆς ἀνεδείχθης, τοῦ τῶν ὄλων
πάνσοφε Δεσπότη ὄσιε, βᾶσιν κεκτημένος
ἀρετῶν κορωνίδα πανόλβιε, τὴν
ὑψοποιουῖσαν, καὶ ἀληθῶς θεοποιουῖσαν, τοὺς
αὐτῇ σθεναρῶς προσεδρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥύπον ὄλως μὴ σχοῦσαν, ἐν γαστρὶ
συνέλαβες τὸν πάντων Κύριον, καὶ
ἀδιαφθόρως, τοῦτον Κόρη τῷ κόσμῳ
ἐγέννησας, καὶ μετὰ τὸν τόκον, καθῶσπερ
πρὶν Παρθενομητορ, ἀληθῶς ἀειπάρθενος
ἔμεινας.

ᾠδὴ ΣΤ' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεία καὶ προσευχῇ, δυσὶ καθάπερ
ὑψούμενος, ταῖς πτέρυξι πρὸς Θεόν, τὰ
τούτου κατέφθασας, σκηνώματα Λάζαρε, τὰ
πεποθημένα, καὶ ἀσάλευτα μακάριε.

Ξηρὸν τὸ Ὅρος σοφέ, καταλαβὼν τὸ
Γαλλήσιον, ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, θεόφρον

κατήρδευσας, συναγείρας Ὅσιε, μοναστῶν
χορείας, εἰς Θεοῦ τὴν εὐαρέστησιν.

Ὁ βίον ἀγγελικόν, ἐπὶ τῆς γῆς
ἐνδειξάμενος, καὶ νῦν τοῖς ἄνω χοροῖς,
συνῶν τὸν τρισάγιον, τῇ Τριάδι ὄσιε, ὕμνον
ἀναμέλπεις, θεῖε Λάζαρε πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰλάσθητί μοι Ἀγνή, τῷ ἐπὶ σοὶ
καταφεύγοντι, καὶ τῶν παθῶν μου δεινόν,
φλογμὸν καταδρόσισον, πρὶν με διαζεύξεως,
ᾧρα καταλάβῃ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

ᾠδὴ Ζ' Παῖδες Ἑβραίων.

Πῦρ τῶν παθῶν ἐναποσβέσας, ἀπαθείας
τῷ λιμένι προσωρμίσθης, τὴν ᾠδὴν μελωδῶν,
τῶν παίδων θεοφόρε, εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶσιν καὶ ἴασιν παρέχεις, τοῖς ἐν πίστει
προστρέχουσί σοι μάκαρ, ὡς θεράπων
Χριστοῦ, Λάζαρε τοῦ Δεσπότη, καὶ νῦν τῶν
μελωδούντων σε, τῶν παισμάτων λύσιν
αἶτει.

Σκέπη σοι ᾠφθη ἐν τῷ στύλῳ, ἡ
Πανάμωμος Παρθένος τὰς τῶν ὄμβρων, καὶ
χιόνων ὀρμάς, ἀπείργουσα τρισμάκαρ, ὡς
ὄντως θαυμαστὴ αὐτῆς, ἡ περὶ σὲ κηδεμονία.

Θεοτοκίον.

Ἐφθῆ ἡ βάτος τῷ θεόπτῃ, ἐν τῷ ὄρει τῷ
Σινᾶ φλογιζομένη, ἐνταυτῷ ἀσινῆς, ὡς
προδιατυποῦσα, τὸν τόκον σου Πανύμνητε,
Μαριὰμ εὐλογημένη.

Ὡιδὴ Ἡ' Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ χεῖρον καθυπέταξας, θεοφόρε τῷ
κρείττονι, τὰ τοῦ κόσμου πάντα, πάντη
ἀρνησάμενος, Χριστῷ συγγινόμενος,
ἀδιαλείπτῳ τῇ προσευχῇ, καὶ ἀγγελικῶς τὴν
βιοτὴν ἐκτελέσας, καὶ νῦν σὺν τοῖς ὀσίοις, ἐν
μοναῖς ἀκηράτοις, τὸν Κύριον τῆς δόξης,
ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπογραμμὸς γεγένησαι, τοῖς συνοῦσι
θεόπνευστε, τῶν τῆς ἀμαρτίας, τούτους
ἐκλυτρούμενος, ἀρκύων μακάριε, τῇ πατρικῇ
σου θεῖα φωνῇ, καὶ τῷ Λυτρωτῇ προτρέπων
τούτους ἐπάδειν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τῶν
ὀσίων οἱ δῆμοι, ἀεὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Φιλοσοφῶν διήγυσας, τὸν ἐπίκηρον ἄγιε,
δίαυλον συντόμως, τὰς εὐχὰς πληρούμενος,
θεότητι Λάζαρε, τῇ Τρισηλίῳ μέλπων
πιστῶς, Πάτερ καὶ Υἱέ, καὶ τὸ Πανάγιον
Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, σωτηρίαν
παράσχου, τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσιν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοός μου Παναμώμητε, ἐκτροπὰς
ἐξωμάλυνον, καὶ τῇ σωτηρίῳ, ἐσαεὶ
ἐνίσχυσον, προσμένειν ἀκλόνητον,
χριστομιμήτῳ ὑπακοῇ, ἅμα τε αὐτῇ,
φιλαδελφίαν παράσχου, μελέτην τε τῶν
Θείων, θεοπνεύστων λογίων, ἢ
Κεχαριτωμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥιδή Θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Χαρᾶ καὶ εὐφροσύνη πνευματικῇ,
συνελθόντες φαιδρῶς ἐωρτάσωμεν, ἐν τῷ
σεπτῷ, τῶν θεοπατόρων θείῳ ναῷ, μνήμην
τὴν πανεόρτιον, τοῦ κλεινοῦ ὀσίου καὶ
θαυμαστοῦ, Λαζάρου τοῦ τὸν βίον, ἐν Ὄρει
Γαλλησίῳ, ἀσκητικῶς ἐκπεραιώσαντος.

Ψυχῶν σε καὶ σωμάτων ὡς ἰατρόν,
ἐγνωκότες ὀσίων τὸ καύχημα, πανευλαβῶς,
ὑμνοῖς ἐγκωμίων πνευματικοῖς, τὴν ἱεράν
σου στέφομεν, Λάζαρε καὶ θείαν σου
κορυφήν, οἱ σοὶ φερωνυμοῦντες, ὧν τὰ πρὸς
σωτηρίαν, ταῖς ἰκεσίαις σου πρυτάνευσον.

Ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας ἐπὶ γῆς,
παμμακάριστε πάτερ καὶ ἔφθασας, ἐν ταῖς
σκηναῖς, τῶν ὀσίων πάντων ἐν οὐρανοῖς,
μεθ' ὧν καὶ παριστάμενος, τῇ Τριάδι μέλπεις
ἀνελλειπῶς, ἦν Λάζαρε δυσώπει, ἡμᾶς τῇ
τῶν Πατέρων, πίστει ἐδραίους διασώζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ γλυκύτετον καὶ βροτοῖς, καὶ
Ἀγγέλοις πανάγιον ὄνομα, Μήτηρ Θεοῦ,
ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ τουτονί τὸ
Ἔθος σου, Ἄθω κατοικοῦντας κληρον τὸν
σόν, ἐν τῷδε εἰρηνεύειν, τῷ βίῳ ἡμῖν δίδου,
ζωῆς τῆς ἄνω τε ἀξίωσον.

*Προσόμοια. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.
Ἦχος πλ.δ'*

Ἦντως ἐκ παίδων μακάριε, τῶν γεηρῶν
ἀποστάς,, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τοῦ
δολίου δράκοντος, κατασπάσας τὰ ἔνεδρα,
ὑποπιάζων καθάπερ ἔφησε, Χριστοῦ τὸ
σκεῦος, τῆς ἐκλογῆς ἀληθῶς, τὴν σάρκα ὅσιε,
ἐν ἀγῶσι Λάζαρε ἀσκητικοῖς, ὅθεν καὶ
ἠξίωσαι, τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Θαύμασιν ἐν γῆ διέλαμψας, ὡς
κεκτημένος Χριστόν, ἐνασκήσας τὴν αὔλον,
τῶν Ἀγγέλων ὅσιε, πολιτείαν ἐν σώματι, καὶ
νῦν μὴ παύση καθιλεούμενος, αὐτὸν
τρισμακάρ ἡμῖν τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί
σε, καὶ φερωνυμοῦσί σε, ἁμαρτιῶν, Λάζαρε
χαρίσασθαι, ὡς πολυέλεος.

Στύλῳ ἐπιβάς θεόπνευστε, τὰς τῶν
στοιχείων ὀρμάς, ἀνενδότης ὑπέμεινας,
ἔχων περισκέπουσαν, τὴν Ἀγνήν Θεομήτορα,
καὶ παρατάξεις, εἰς τέλος ἔτρεψας, τῶν
ἐναντίον δαιμόνων ἄγιε, σπεύδων τῆς
ἄνωθεν, τὸ βραβεῖον κλήσεως ἐπιτυχεῖν, καὶ
συνεῖναι ὅσιε, τῷ ποθουμένῳ Χριστῷ.

Δέσποινα ἀπάντων Ἄνασσα, σὺν
ἀσωμάτων χοροῖς, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι,
καὶ Προφήταις ἅπασι, καὶ Ὁσίων τοῖς
τάγμασι, Ἰωακείμ τε τῷ σῷ γεννήτορι, καὶ
Ἄννη θεία θεοπρομήτορι, καὶ θεομάκαρι, τῷ
Λαζάρῳ Ἄχραντε τὸν σὸν Υἱόν, Χριστὸν
δυσωπήσατε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μεγαλυνάριον.

Ὁσίων ἐδείχθης καθηγεμών, τῶν ἐν
Γαλλησίῳ, καὶ δαιμόνων ὀλοθρευτής,
ἐνασκήσας Πάτερ, ἐν ὕλῃ τῶν Ἀγγέλων,
Λάζαρε πολιτείαν θεομακάριστε.